

464

1782. Σύμβασις ἐμφυτεύσεως (παντίκι) ἀπὸ 14 Ἀπρ. ἐν Νάξω, ἀνέκδοτος,

ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 276.

(Ἡ Κ.Ντ. δίδει κτῆμα της εἰς δύο ἀδελφούς) «διὰ παντοτεινὸν κατὰ τὸ συνήθειο καὶ τάξιν τῶν παντικίων, νὰ τὴν δουλεύουν καὶ διὰ τιμὴν τοῦ τεταρτίου τῆς δίνουν ρεάλια νέτα 175, καθὼς τὴν ἐτίμησεν ὁ Γ.Μ., βαλμένος ἀπὸ τὰ μέρη, τὸν ὅποιον ἀριθμὸν τὸν ἐμετρήσασιν ἐδῶ παρὸν οἱ ἄνωθεν . . . παντικατόροι . . . καὶ ὑπόσχονται οἱ αὐτοὶ παντικατόροι ἐδῶ παρὸν, νὰ δουλεύουν τὸ αὐτὸ προᾶγμα καλὰ, τιμημένα καὶ ἐμπιστεμένα εἰς ὅλους τοὺς καμάτους καὶ δούλεψαις, νὰ τὴν κοπρίζουν καλὰ, ὄντας εἶναι ράπη, ἤγουν χρόνον παρὰ χρόνον, νὰ τὴν χωρίζουν ἀπὸ τὴν ἄλλην πάστην, ὅπου εἶναι ἐνωμένα, νὰ τὴν ἔχουν φραγμένην καὶ ἀπαντιμένην(;) γύρου τριγύρου, νὰ τὴν σπέρουν χειμωνικὴν, καλοκαιρικὴν, καὶ ὅ,τι νιτράδια ἤθελε κάμει νὰ τὰ μοιράζων στήν μέση ὁ νοικοκύρης μὲ τοὺς παντικατόρους, ἴσια καὶ ἀδόλωτα, εὐγάζοντας τὸ πέμπτον τῆς βασιλείας καὶ ὄντας μαχτοῦ, νὰ πέρουν οἱ παντικατόροι τοῦ τεταρτίου τὼς τὸ βοῖβορτίκι καὶ νὰ πληρώνουν τὸ δόσιμον τοῦ τεταρτίου τὼς τὸν κάθε χρόνον καὶ νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ θερίσουν ἢ νὰ ἀλωνέφουν δίχως θέλημα τοῦ νοικοκύρη καὶ ὅ,τι νιτράδια ἐγγίζει τοῦ νοικοκύρη, νὰ τοῦ τὴν παραίουν οἱ παντικατόροι καὶ ἂν χώνη τὸ γέννημα, νὰ εἶναι κρατημένοι νὰ πηγαίνουν νὰ τὸ ξεχώνουν, κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ κάμνωντας τὸ προᾶγμα καλὰ, τιμημένα καὶ ἐμπιστεμένα εἰς ὅλους τοὺς καμάτους καὶ δούλεψαις, κατὰ ταῖς ἐδῶ ὑπόσχεσιν, νὰ ἐρέσῃ κάθε καλοῦ γεωργοῦ καὶ νοικοκυρέου, κατὰ τὴν συνήθεια καὶ χρέος τῶν καλῶν παντικατόρων, νὰ ἔχουν τὸ προᾶγμα πάντα παντοτεινὸν παιδιῶν παιδιῶν τὼς καὶ ἂν ὁ νοικοκύρης ἤθελε θέλει νὰ τοὺς εὐγάλη, νὰ τοὺς δίνῃ τὸ τετάρτι τὼς. Εἰ μὲν καὶ τὸ προᾶγμα ἤθελεν εἶναι κακὰ κυβερνημένον, ἢ ἤθελε πιασθοῦν σὲ κλεψίαν ἀποδειχτιμένην εἰς αὐτὸ τὸ προᾶγμα, νὰ τῶν δίνῃ ὁ νοικοκύρης τὰ ἄνωθεν ἄσπρα καὶ νὰ εὐγαίνουν ἀπὸ μέσα, δίχως νὰ προεντετέρουν τετάρτι ἢ ἄλλο δικαίωμα . . .».

465

1782. «(Οἱ ἐν Ἰνδίοις ὀρθόδοξοι) ἐζήτησαν, ἵνα, διὰ τὴν ὀλοτελῇ ἔλλειψιν ὁμογενῶν, . . . ποιῶσι γαμικὰ συναλλάγματα μετὰ ἀρμενισσῶν καὶ παπιστῶν γυναικῶν καὶ παρθένων. Καὶ τυχόντες τοῦ αἰτήματος . . . ἐποιοῦντο τοὺς γάμους»

ἐν 70, Α', σ. 265.

466

1783. Συμφωνητικὸν γράμμα Θεσσαλονικέων ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου (σχέδιον)

ἐν 165, σ. 49–51.

«... Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς πολιτείᾳ Θεσσαλονίκη βλέποντες ἤδη πρὸ